

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

17. De postulatione Prælatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

pum electum confirmabat Metropolitanus *can. 4. In Concilio Nicæno: Metropolitanus Primas, siue primæ sedis episcopus, ut colligi potest ex Concilio Carthaginiensi 3. Can. 28.* Primatum Patriarchæ vnus ex quatuor præcipuis: hunc vero electum, expresse, aut tacite, Rom. Pont. aut eius Apostolicus Legatus à Latere, *ut liquet ex Epistola Leonis f. ad Anastasium Episcopum Thesalonicensem, & altera Simplicij ad Achatum.* Romani vero Pontificis electio, nulla indiget confirmatione, quoniam in terris superiori non habet, cuius auctoritate confirmetur. Olim item Abbates Regulares eligebantur à Monachorum conuentu, siue Collegio: & episcopi, cui erant proxime subiecta Monasteria, auctoritate confirmabantur. Qui deinde Abbates Romanorum Pontificum priuilegijs, ab Episcopis sunt exempti: quare factum est, vt quando sunt ipsi Papæ proxime subiecti, ab eo confirmantur. Abbates sæculares, si sint exempti, confirmantur à Papa, vel à Legato Apostolico, si quis sit in illa Prouincia. Si non sunt exempti, confirmantur ab episcopo. *Panormit. in c. 1. De sup. plen. neglig. Prælat.* Nunc tamen quia Canonicorum Collegijs potestas eligendi episcopos est adempta: sicut electio, ita etiam confirmatio in deseruudinem abiit. Episcopi enim à Regibus aut Principibus nominantur, designantur, præsentantur & Papæ offeruntur, à quo insistantur, quamuis per Germaniam antiquus etiam mos ille retineatur, vt à Canonicorum Collegijs episcopi deligantur, & Romani pontificis auctoritate confirmantur. Prouinciales Præpositi regulares confirmantur à Præposito Generali totius Ordinis. Præpositi vero Generales, vel à nullo confirmantur, vel à Papa, qui ordinis Constitutiones approbavit.

Octauo quaeritur, An Prælati superior confirmare queat sine Capitulo: iure communis non potest, nec valet confirmatio absente Capitulo facta. *Archidiacon. Gemini. an. in c. Quoniam, de elect. in sexto: at consuetudo contraria, si recepta fuerit, valet. c. Non est, de elect. in sexto.*

Nono quaeritur, An electus admittatrans post confirmationem, quæ nulla fuit, incidat in pœnam iuris contentam in cap. Auaritia. *De elect. in sexto: Respondeo cum Glossa in eo capite, si per ignorantiam facti, pœnam confirmationem valuisse, admissauerit, non incidere. Si vero id fecerit per ignorantiam iuris, incidit.*

CAP. XVII.

De postulatione Prælatorum.

Primo quaeritur, quid nomine Postulationis Prælatorum in iure significetur: Extat titulus in Iure Canonico, De Postulatione Prælatorum Tripliciter beneficia, quæ electiua dicuntur, olim conferri solebant; videlicet, Per electionem, Postulationem aut nominationem, siue presentationem. Qui postulabant aliquem sibi in Prælatum. non se eum eligere testabantur, sed solum se libenter electuros significabant, si per Canones talem eligere liceret, & ideo petebant, vt Canonum rigor in hac parte laxaretur, & vt sibi fieret simpliciter potestas eligendi quem petebant.

Secundo quaeritur, Quo modo Postulatio definiatur in Iure? Ex Hostiensis in summa ritul. *De postulat. & ex Abbate in Rubrica. De Postulat. Prælat.* sic definitur potest: *Postulatio, est supplex quadam à Collegio Canonicorum facta apud Superiorem petitiu, qua petitur ut aliquis certa Ecclesia vacanti præficiatur, qui propter impedimentum Canonum, quod non est animi, vel corporis vitium, eligi iure non potest, vt colligitur ex ca. Innocentius, De elect. c. cap. vlt. c. c. Bona. 2. De Postulat. Prælatorum.* Aliquando tamen Postulatio amp'te, ac late sumitur, & tunc cum electione confunditur; strictè vero & pressè accepta Postulatio, ab electione distinguitur, nam electio iuri innititur, postulatio gratiæ. *Abbas loco citato.* Et proinde iure multi postulari queunt, qui

nequeunt eligi, eo quod impedimento aliquo Canonico teneantur; vt, qui legitimam ætatem non habent; spurij item ac ceteri extra legitimum matrimonium nati: item, qui nondum ecclesiasticis ordinibus initiati, adhuc laici sunt: episcopi etiam Ecclesijs alligati, postulari quidem ad alias Ecclesias, non tamen eligi possunt.

Tertio quaeritur, An postulantes, in postulando oporteat esse concordēs: Quidam affirmant oportere, ita vt nisi omnes in vnum contentiant, sic, vt nemo discrepet, irrita sit & inanis postulatio; vt quæ sit ex eorum numero, quæ sunt voluntatis, fauoris & gratiæ, in quibus non sufficit, si maior Collegij pars contentiat, vt Glossa notauit, *c. Cum omnes, De constitutioni.* Atque etiam *c. Innocentius, De elect. c. Bona. 2. c. vlt. De Postulat. Prælat.* constare videtur postulantes oportere esse concordēs.

Alij requirunt in postulatione duas Collegij partes. Sed constans est plurimorum opinio, quam habent Goffred. Hostien. Abbas, *ut refertur Sil. Postulatio. q. 2. satis esse si maior pars consensum præstiterit, ut colligitur ex c. Scriptum, de elect.* Nam quod à maiori parte Collegij fit, à toto Collegio concordati & consentienti factum censetur, *c. 1. c. vltimo, De iis que sunt à maiori parte, & l. quod maior ff. ad municipalem.* Vnde quamuis verum sit, in gratia à collegio concedenda omnes concordare debere, ita vt nec vnus dissentiat: id tamen nihil obstat, hoc enim accipiendum est, vbi Collegium gratiam faceret; non quando peteret, vt in postulatione contingit.

Quarto quaeritur, An postulantes variare queant hoc est, An postquam vnum petierunt, alterum nominare, & postulare possint? Exempli causa: Maior Collegij pars concordati sententia conuenit, vt Titium petenti quaeritur, possit ne mutata voluntate, Caium postulare? Respondeo, in hoc Postulationem ab electione discerni, quod eligentibus semel electione facta, non est fas mutare sententiam, & alterum eligere: Nam per electionem ius est electo acquisitum, vt confirmationem petat: at Postulantes, aut postulationem, ad Superiorem delatam, variare, & mutare sententiam queunt. *c. Bona. de Postulat. nisi obstitit fides de compromittendo data, Glossa in c. In causis, de elect.* Ratio huius est, quoniam postulatus, nullum sibi ius per solam postulationem acquirit, quia postulantes non proprie consentiunt, sed votum suum declarat: & qui postulatur, cum iure Canonico sit præpeditus, ius ad præfecturam sibi comparare ex postulatione non potest. *Abb. in Rub. de Postulat. Prælat. n. 3.*

Quinto quaeritur, Cuius sit postulationem admittere, & postulatam confirmare? Respondeo, eius superioris, cuius est Canones, & iura laxare, ac vinculum quo postulatus obstringitur soluere, vt omni impedimento semoto, eligi possit. *c. 1. De postulat. prælatus. & Glossa in c. Indemnitatib. De electione in 6.*

Porto postulatione admissa, factaque Iuris relaxatione, Postulatus ab impedimento liber eo ipso approbatur, eaque approbatio eundem prorsus sortitur effectum, quem confirmatio electionis. *Glossa in c. vlt. in principio, De elect. nec alia confirmatio expectatur, Abbas in c. 1. De postulat. Prælat. num. 34. c. Gratium. eo. tit. num. 13. & colligi videtur ex cap. Gratium citato, c. c. Bona, & cap. vlt. De postulat. Prælat.* Quare Postulatus, statim vt est à Superiore approbatus, potest ea omnia quæ sunt iurisdictionis, non item ea quæ ordinis. *ex c. In causis, ad finem, De elect. c. Post translationem, §. vlt. De renuntiat.* Sunt autem duo modi, quibus Superior postulationem admittit. Primus est cum superior ait: *Providemus ecclesia vestra, prout postulastis, hunc, vel illum,* Secundus est cum dicit, *Admittimus postulationem vestram.* Abbas in c. Gratium, *De postulatione Prælatorum, nu. 13.* non autem dicere debet, *Confirmamus postulationem.* *Abb. ibidem.*

Sexo quaeritur, An postulantes scienter indignum, tunc ipso facto, postulandi iure priuentur, seu eligendi facultate? Negat nonnulli eam ob causam, quod hæc

poena tantum irrogetur eligentibus scienter indignum, & poenae restitui debeant, non laxari. Probabilis tamen alij docuerunt, ut Abbas in c. 2. de testamen. 9. 2. & c. 2. de postulat. eos & iure postulandi, & eligendi priuari, ut deduci videtur ex c. 1. & 2. De postulat. Pralati. & c. Scriptum ad finem, de elect.

Septimo quaeritur, An Postulatus repetere iure queat impensas à consensu Postulantium factas, si postulantibus postea, voluntate mutata alium petierint? Respondeo, minime, quia nullum ius sola postulatio tribuit: quare Postulatus sibi imputet, quod fecerit impensas. *Sim. verbo. Postul. q. 9.*

Octavo quaeritur, An Simoniae crimen Postulantes aliquando contrahant? Respondeo, contrahere: quoniam licet Postulatio ius ad Praefecturam non tribuat, praebet tamen aliquid ad eam consequendam: Est. a. ad eam veluti quidam gradus factus. Unde omnis pactio & conuentio de dando, aut recipiendo emolumento & commodo temporali ratione postulationis, simoniaca labe maculatur, cum sit pactio in spiritualibus, in quibus omnis conuentio ipso iure prohibetur. *Quam Pius 1. q. 1. & c. ult. De pactis. & c. Tria. De Simonia.*

Nono quaeritur, Quis postulari queat, & quis nequeat? Respondeo, Postulari non posse criminolum, ut homicidam, peritum notorium, bigamum, irregularem, quia in his non solet iuris rigor relaxari. *Siluest. postulat. q. 3.* ac postulari potest, qui nondum legitimam aetatem habet, qui non est legitime natus, qui non est ordinibus initiatus, qui est alteri ecclesiae alligatus. *Siluest. verbo Postulatio. quae. 3.*

CAP. XVIII.

De Nominatione in Beneficiariis insituendis, & creandis.

Proest per nominationem Beneficium acquiri, *c. Bona, ad finem, De Postulatio. Pralator.*

Primo quaeritur, In quo nominatio ab electione, & postulatione differat? Respondeo, aliquando nominationem cum postulatione, & electione confundi, ut constat ex c. Cum olim, de senten. & re iud. aliquando vero cum ab electione, tum a Postulatione distingui. Tripliciter enim accipitur nominatio, ut ait ex Glossa 10. Selua. De Benefic. p. 3. q. 1. un. 14. prima quidem est, quia ante Scrutinium aliqui ab electoribus nominantur tanquam idonei & digni, quae nullum profusus ius praestat nominato, quia solum a Collegio Canonicorum proponitur, ut si placuerit, eligatur, de qua in c. Quod sit, De elect. Secunda nominatio est, quae electorum singuli certum aliquem lecto nominant, quando in chartula quisque scribit, *Elige aut nomino Titium*, de qua in c. Si quis iusto. De elect. in 6. ad finem, ex qua etiam nominatione ius nullum acquirunt nominato, quamvis publicato Scrutinio, Electores amplius variare & mutare sententiam non queant, bene tamen prius quam publicetur nominatio. *c. Publicato, De elect.* Tertia nominatio est ea, quae duo, vel tres qui sunt caeteris digniores, & magis idonei, à Collegio Canonicorum nominantur, & Superiori offeruntur, ut quem ipse maluerit, confirmet: quae quidem nominatione oblata Superiori, Electoribus variandi sententiam potestas non est. Differt igitur a Postulatione nominatio, quod non nisi unus postuletur: cum tamen duo aut plures nominari iure queant: ab electione vero, quod nominatio absque villo Scrutinio, & sine Scriptura fit, cum tamen electio & Scrutinio & scripto fiat. Nominatio etiam aliquando sumitur pro ea, quae Patronus promouendum Clericum designat, nominat, & offert Superiori: & huic nominationi institutio à Superiori facta succedit.

Secundo quaeritur, An nominationi Simoniae labe possit aliquando subesse? Respondeo, posse, quia (quod etiam Superiori c. de Postulatione diximus) Nominatio

aperit viam & aditum ad ecclesiasticas praefecturas: ac propterea si ratione nominationis deat, vel accipiantur commodum pecunia aestimabile, Simoniae crimen suscipitur. Omnis item pactio & conuentio, quae reuocatur ad vnum ex quatuor contractibus. *Do. ut des. Facio, ut facias. Do, ut facias: Facio, ut des. si in nominatione intercedant, Simoniae labe inquinatur.*

Tertio quaeritur, Quo pacto nominari alicubi soleant ij, qui ecclesijs praeficiuntur? Respondeo, duplicem in Francia esse vlti receptam nominationem in Antistitum, Abbatum, & aliorum Beneficiorum institutione, Regiam videlicet, & Scholasticam. In prima illa nominatione haec fere continentur: Vacante Ecclesia Cathedrali, vel Metropolitana episcopus à Collegio Canonicorum non eligitur, sed Rex intra sex menses virum grauum & idoneum Romano Pontifici offert, ac nominat. Idoneus autem habetur, qui annos, ut minimum, septem & viginti natus est: quamvis veteres Canones maiorem aetatem requirant: quique praeterea in Schola aliqua celebri solemnibus litterarum honoris gradibus ac titulis praeditus sit: qui nempe in Theologia, iure ciuili, vel Pontificio Magister, seu Doctor, aut Licentiatius sit: Romanus Pontifex, si nihil requiritur in viro à Rege nominato desideretur, eum episcopum instituit, & creare debet. Quod si idoneus non fuerit, qui nominatur à Rege: Rex alium quempiam quamuis intra spatium trium mensium, digniorem & aptiorem nominare compellitur. Sunt tamen aliqui, quos, si à Rege nominentur, Pontifex creare Antistites debet, tametsi honores illos Scholasticos, & insignia adepti non sint, cuiusmodi sunt Regis gentiles, & consanguinei, & alij illustres & splendidi viri: saepe enim vtilitas aliqua, & ratio temporis postulat, ut huius generis viri, posthabitis humilioribus, & obscurioribus hominibus, ad sacras praefecturas eligantur. Tales etiam sunt Regulares & Mendicantes, quibus Lege Sociali Scholasticis honoribus & insignibus interdictum est: si modo tamen excellens sit eorum virtus & doctrina, ut Reipublice Christianae interfit, eos Ecclesijs praefici. Et quod dictum est de episcopis, locum habet in Cœnobiaribus, qui Abbates vocantur. In his autem, ut nominantur à Rege, aetas trium & viginti annorum sufficit: nec vili Scholastici honorum gradus necessarii sunt. Hoc porro nominandi ius interdum Regi non conuenit, velut in aula & comitatu Romani Pontificis mortuo Praefule, ecclesia vacauerit: quia tunc solius Pontificis nutu, & arbitrio, creatur Antistes.

Ad Scholasticam vero nominationem in Gallia fieri conuenit, haec pertinent, quae sequuntur: Primum litteratis viris, tertia Beneficiorum ecclesiasticorum pars, certa quaedam forma contributa est, exceptis Ecclesijs Metropolitanis, & Cathedralibus, & Cœnobiaribus: nam Beneficia, quae quatuor mensibus vacant, id est, tertia parte anni, litterarum cultoribus, ad Scholasticos honorum titulos ecclesiae conferuntur: quod quidem nominandi ius habent scholae publicae, & celeberrimae Franciae. Publicae autem scholae vocantur, quae sunt publica auctoritate institutae & erectae, & more vulgari Vniuersitates dicuntur: non quod omnium disciplinarum artium in eis professio vigeat: sed quod professoribus & studiosis litterarum corpus, collegium, aut veluti reipublicam habere liceat: quamuis alias id sit iure interdictum. Hoc enim significat apud Iurificosconsultos Vniuersitatis nomen. Itaque tametsi schola aliqua publica ad certarum tantummodo disciplinarum professionem instituta sit: quales sunt in Gallia pleraeque, ius tamen habet nominandi. Porro is, qui nominari iure potest, praeditus debet esse Scholasticis gradibus ac titulis, quales sunt in Gallia tres: Baccalaureus, Licentiatius, Magister, seu Doctor. Ante hos autem gradus, in studio litterarum certum tempus consumpsisse eos, qui nominati sunt, necesse est: utpote, in Theologiae studio ante infimum gradum, sexennium, ante superiores gradus, decennium:

in stu-